

Västerås 2016-02-02
Ärende: Yttrande
Diariernr: 2015/0560-VMA
Er referens: Johan Fallenius
Vår referens: Per-Erik Persson
021-393565
per-erik.persson@vafabmiljo.se

Miljö- och energidepartementet
Rättssekretariatet
103 33 STOCKHOLM

Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivningar

Dnr: M2015/02675/R

VafabMiljö Kommunalförbund (VafabMiljö) har mottagit rubricerade redovisning och får härmed framföra följande.

VafabMiljö delar Naturvårdsverkets uppfattning om att ett förtydligande bör göras av att det är tillståndets innehåll som dels avgör om en verksamhet är en industriutsläppsverksamhet eller inte och dels ligger till grund för avgörande av vad som ska anses utgöra huvudverksamhet. Härigenom tydliggörs att det är den tillståndsgivna produktionsvolymen/kapaciteten eller motsvarande som avgör, inte den faktiska produktionen.

Vi välkomnar Naturvårdsverkets förslag till att kriterier bör utarbetas som grund för bedömning av vad som utgör huvudverksamhet och att en vägledning tas fram beträffande hur kriterierna ska tillämpas.

VafabMiljö anser också att det bör tydliggöras att verksamheter som inte är industriutsläppsverksamheter inte kan vara vare sig huvud- eller sidoverksamheter samt att industriutsläppsförordningen och därtill kopplade BAT-slutsatser inte är tillämpliga på verksamheter som inte är vare sig huvud- eller sidoverksamheter.

Vi välkomnar förslaget till att det i bestämmelser om vilka verksamheter som omfattas av industriutsläppsförordningen bör införas tröskelvärden med ett intervall för behandlad/producerad mängd eller motsvarande, d.v.s. ett övre och ett undre tröskelvärde, istället för enbart ett tröskelvärde i kombination med hänvisning till en eller flera andra bestämmelser.

Föreslagen höjd mängdgräns för provningsplikt enligt 29 kap. MPF vid gödselrötning är bra och bidrar till att underlätta en ökad gårdsbaserad biogasproduktion i landet. Omständigheten att gödsel utgör en animalisk biprodukt och konsekvenserna av detta bör dock klarläggas närmare.

Vi delar Naturvårdsverkets uppfattning om att begreppet ”anläggning” bör utgå. Härigenom underlättas för tillsynsmyndigheten att ingripa mot mer eller mindre oseriösa aktörer på marknaden.

VafabMiljö anser att Naturvårdsverket tolkat innehållet i 5.5, bilaga 1 IED på felaktigt sätt. Vår tolkning är att i de fall då lagring av avfall sker på samma plats där behandlingen avses ske, omfattas lagringen av det tillvägagångssätt med vilket slutbehandlingen avses ske. Att införa en särskild provningskod för denna lagring är därför varken rimligt eller befogat. Som Naturvårdsverket också mycket riktigt påpekar riskerar annars ett stort antal anläggningar med någon typ av behandling av farligt avfall som idag inte är IED att klassas som IED, trots att själva behandlingen inte är IED-klassad. Vi menar att detta vore både ologiskt och omotiverat från miljösynpunkt.

VafabMiljö tolkar Naturvårdsverkets redovisning som att biologisk behandling av avfall aldrig kan komma att omfattas av tillståndsplikt A.

Beträffande hantering av animaliskt avfall föreslår Naturvårdsverket att begreppet ”bearbeta” ändras till ”bortskaffa eller återvinna”, vilket VafabMiljö välkomnar. Vidare används begreppet ”animaliskt avfall”. Vi antar att Naturvårdsverket med detta avser ”animaliska biprodukter”. Om så är fallet eller om annat animaliskt avfall än animaliska biprodukter avses innefattas bör dock klarläggas.

Föreslagna ändringar i 29 kap. 33§ tydliggör att en rötningsanläggning för behandling av upp till 25.000 ton avfall utgör en B-verksamhet, men inte någon IED-verksamhet. VafabMiljö välkomnar detta förtydligande.

Av samma bestämmelse framgår emellertid att tillståndsplikten inte gäller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 29 kap. 21, 35 eller 36 §§ MPF. VafabMiljö tolkar detta som att när en rötningsanläggning behandlar animaliskt avfall ska anläggningen tillståndsprövas enligt 21, 35 eller 36 §§ i stället för 29 kap. 33 § MPF. Således riskerar en rötningsanläggning för behandling av upp till 25.000 ton avfall att ändå IED-klassas till följd av föreslagna mycket låga mängdgränser (mer än 10 ton per dygn eller 2.500 dygn per år) för animaliskt avfall. VafabMiljö gör den bedömningen att ett flertal svenska biogasanläggningar kommer att IED-klassas till följd av denna omständighet.

VafabMiljö får i detta sammanhang även peka på att hanteringen av animaliska biprodukter (animaliskt avfall) i första hand är en smittoriskfråga och inte en fråga om miljö- och hälsoskydd. Vi anser därför att olika mängdgränser vid vilka en rötningsanläggning ska klassas som IED-verksamhet (25.000 årston för ”vanligt” avfall respektive 2.500 årston för animaliskt avfall) är omotiverade.

VafabMiljö anser att det av Naturvårdsverkets redovisning inte framgår hur förbehandlingsanläggningar för matavfall ska regleras. Är avsikten att dessa ska hanteras enligt samma provningskoder som rötningsanläggningar? Detta bör naturligtvis klarläggas.

Vi ställer oss också frågande till hur hantering av park- och trädgårdsavfall ska regleras. Av nuvarande 29 kap. 16 § miljöprövningsförordningen och föreslagna 29 kap. 33 § miljöprövningsförordningen framgår tydligt att hantering av park- och trädgårdsavfall inte omfattas av tillståndsplikt. I föreslagen 29 kap. 22 § miljöprövningsförordningen (industriutsläppsverksamhet) anges däremot inte något undantag för park- och trädgårdsavfall. Detta innebär således att kompostering av mer än 18.750 ton park- och trädgårdsavfall skulle komma att klassas som IED-verksamhet. Mot bakgrund av att detta är en verksamhet som enligt svensk lagstiftning hitintills ansetts vara miljöpåverkande i så begränsad omfattning att den endast är anmälningspliktig ställer sig VafabMiljö frågande till om detta verkligen är avsikten. Vafab-

Miljö har i vart fall inte kunnat utläsa ur IED-direktivet om park- och trädgårdsavfall ska undantagas eller inte.

VafabMiljö anser avslutningsvis att det inte finns något behov av krav på tillstånd för alla C-verksamheter då artikel 23 endast ställer krav på anläggningar som behandlar avfall. Annan verksamhet som omlastning, lagring etc. omfattas således inte av denna bestämmelse och följaktligen heller inte av tillståndskrav. Artikel 24 a+b ger dessutom möjlighet till undantag från tillståndskrav.

Frågor med anledning av detta yttrande besvaras av:

Per-Erik Persson
per-erik.persson@vafabmiljo.se
021-393565

Med vänlig hälsning
Vafab Miljö Kommunalförbund

Carina Färm
VD

Per-Erik Persson
Senior teknik- och miljöspecialist